

4 Αυγούστου 2015

Το θαύμα που έζησα

/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

image not found or type unknown

ΚΟΥΣΟΥΤΖΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ
ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΖΗ 17
ΤΗΛ. 2310 / 813557
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΠΟΥ ΕΖΗΣΑ

Από το έτος 2003 υπέφερα πολύ από το στομάχι μου. Οι γιατροί μου έδιναν διάφορα φάρμακα αλλά πάλι τα ίδια, εγώ πονούσα. Το 2004 μου έδωσαν παραπεμπτικό και έκανα αξονική εξέταση. Η εξέταση έδειξε ότι κάτι είχα στο στομάχι μου. Κάτι σαν πορτοκάλι. Πάλι με φόρτωσαν με άλλα, διάφορα φάρμακα αλλά ο πόνος συνεχιζόταν. Το Ιούνιο του 2005 η κατάσταση μου χειροτέρευε περισσότερο. Ο γιατρός μου έδωσε παραπεμπτικό για να πάω να κάνω και μία

γαστροσκόπηση. Κατά τις 20 Ιουνίου του 2005, με Θεία φώτιση, λέω στον εαυτό μου: «Από την αρχαιότητα όλοι οι πολεμιστές στις πληγές τους έριχναν λάδι για να θεραπευθούν, γιατί να μην πίνω κι εγώ κάθε πρωί μία κουταλιά της σούπας ελαιόλαδο;».

Άρχισα να πίνω κι εγώ. Φτάσαμε στην 1η Ιουλίου, ημέρα Σάββατο, των Αγίων Αναργύρων, από το πρωί πονούσα τρομερά. Έκανα κουράγιο και βγήκα μέχρι τον φούρνο της γειτονιάς μας να πάρω τα πρόσφορα, που είχα παραγγείλει, για την Εκκλησία την Κυριακή. Επέστρεψα και ξάπλωσα στο κρεβάτι. Όλη την ημέρα κυλιόμουν από τους πόνους. Δεν είχα διάθεση ούτε να φάω κάτι. Λέω στην Γυναίκα μου: «Αύριο μη με περιμένεις να πάμε μαζί στην Εκκλησία, πονάω πάρα πολύ. Αν μπορείς, να πας μόνη σου».

Ξαπλωμένος στο κρεβάτι μου αισθανόμουν πως είχα ένα πορτοκάλι σιδερένιο, βαρύ μέσα στο στομάχι μου. Όταν γύριζα δεξιά, αισθανόμουν ότι μετακινούταν κι αυτό μαζί· όταν πάλι γύριζα αριστερά, μετακινούταν κι αυτό μαζί· και όταν ήμουν ανάσκελα μου 'κοβε την αναπνοή από το βάρος του.

Το βράδυ ετοιμαστήκαμε για ύπνο. Πάω στο εικονοστάσι για την καθιερωμένη βραδινή προσευχή και πριν πω το «Δι' ευχών» επικαλούμαι την βοήθεια των Αγίων Αναργύρων. Δεν ζήτησα να με κάνουν καλά, αλλά είπα:

Άγιοί μου Ανάργυροι και θαυματουργοί, δείξτε μου τι να κάνω, διότι υποφέρω πολύ και οι υποχρεώσεις μου στο σπίτι είναι μεγάλες (έχω και ανάπηρο παραπληγικό παιδί, προσεβλήθηκε από Μηνιγγίτιδα όταν ήταν 2 ετών).

Αφού τελείωσα την προσευχή μου πήγα στο κρεβάτι μου να ξαπλώσω. Βλέπω το ωρολόι, ήταν 11 παρά 2' λεπτά. Έκλεισα για λίγο τα μάτια μου και βλέπω πως βρίσκομαι σε χειρουργικό κρεβάτι και δίπλα μου δύο γιατροί με τις άσπρες τους ποδιές σαν κάτι να σκαλίζουν στην περιοχή του στομάχου μου. Πρόσεξα όμως, πως οι γιατροί, μέσα από τις άσπρες τους ποδιές φορούσαν και πετραχήλια. Ταράχτηκα και πετάχτηκα από το κρεβάτι μου. Ανοίγω τα μάτια μου· βλέπω το ωρολόι, ήταν 11:02' λεπτά το βράδυ. Είχαν περάσει μόλις 4' λεπτά από την ώρα που ξάπλωσα. Έκανα τον Σταυρό μου κι έκλεισα τα μάτια μου προσπαθώντας να κοιμηθώ. Πάλι βλέπω ότι βρίσκομαι στο χειρουργικό κρεβάτι όπως και πριν, στο ίδιο σκηνικό, με τους δύο γιατρούς από πάνω μου.

Ο πρώτος ήταν ένας ψηλός με κοντό γένι κι ο δεύτερος ήταν ένας κοντούλης, γηραλέος με μακριά γενειάδα που βοηθούσε τον πρώτο γιατρό. Και οι δύο φορούσαν μέσα από τις άσπρες ποδιές τους και πετραχήλια.

Ο ψηλός γιατρός που ήταν από πάνω μου, κάτι έκανε επάνω στο στομάχι μου,

αισθανόμουν μόνο το ακούμπημα των δακτύλων του.

Σε λίγο, αφού τελείωσε, δείχνοντας με τον δείκτη του δεξιού χεριού του, μου λέει:
«Το λαδάκι όμως θα το πίνεις».

Εγώ απόρησα, πώς ο γιατρός ξέρει ότι εγώ πίνω λάδι; Εγώ δεν το είπα σε κανέναν.
Αφού με πήρε ο ύπνος το πρωί ξύπνησα στις 5:00΄ η ώρα και δεν είχα τίποτε, καμία
ενόχληση στο στομάχι μου.

Όταν κατάλαβα ότι ξύπνησε και η Γυναίκα μου της λέω: «Σήκω να πάμε στην
Εκκλησία δεν έχω τίποτε, με θεράπευσαν οι Άγιοι Ανάργυροι».

Πήγαμε στην Εκκλησία και ευχαρίστησα τους Αγίους για την θεραπεία μου. Από
τότε μέχρι και σήμερα (Μάιος του 2008) δεν έχω τίποτε απολύτως. Δόξα σοι ο
Θεός.

Κατά την ταπεινή μου γνώμη ο γιατρός που ακουμπούσε τα δάχτυλά του επάνω
μου ήταν ο Άγιος Κοσμάς (ο ένας των Αγίων Αναργύρων) και ο βοηθός του πρέπει
να ήταν ο Μοναχός Πατέρας Παΐσιος (ο πρόσφατα κεκοιμημένος Μοναχός του
Αγίου Όρους, που ετάφη στην Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, στην
Σουρωτή Θεσσαλονίκης). Είχα την τύχη να τον γνωρίσω εν ζωή και να πάρω την
Ευλογία του.

Ευχαριστώ που είχατε την υπομονή να με ακούσετε.

Με σεβασμό και εκτίμηση
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΣΟΥΤΖΗΣ

Πηγή: impantokratoros.gr